

ΛΗΞΙΠΡΟΘΕΣΜΑ ΔΑΝΕΙΑ

Κεφάλαιο 9

Περίληψη

Ο Χάριτος οδηγεί την Αδριανη στο σπίτι του Καταρίνα. Κατά τη διάρκεια της κίνησης συζητούν την κυκλοφορία και ότι οι άνθρωποι δεν βγαίνουν εξαιτίας οικονομικών προβλημάτων. Μετά ο Χάριτος πάει με τον Φανήγια να μιλήσει με τον Τσολάκη. Ο Τσολάκης είναι πλούσιος άνθρωπος που κατέχει αρκετά ξενοδοχεία και ήταν αθλητής Ολυμπιακής. Πιάστηκε με στεροειδή που βλάπτουν το ήπαρ και την καρδιά του. Έχει πληροφορίες σχετικά με την κατονομαζόμενη. Λέει στον Χάριτο ότι η Ζησιμόπολος ασχολήθηκε με τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες με τη χρήση λογαριασμού off shore. Ο Τσολάκης υποδηλώνει ότι η δολοφονία του Ζησιμόπουλου προκλήθηκε από μια ομάδα οργανωμένου εγκλήματος που εμπλέκεται στη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες.

Haritos drives Adrianna to Katerina's house. During the drive, they discuss the traffic and the fact that people don't go out because of economic hardship. After, Haritos goes with Fanis to talk to a man named Tsolakis. Tsolakis is a rich man who owns several hotels and was an Olympic athlete. He was caught using steroids which damaged his liver and heart. He has information about Zisimopolos. He tells Haritos that Zisimopolos was involved in money laundering using an off-shore account. Tsolakis implies that the murder of Zisimopolos was caused by an organized crime group involved in the money laundering.

Τέλειες Φράσεις

- **εκείνη απουσιάζει** - she is missing/ absent
- **Φροντιστήριο** - cram school
- **χαμηλών τόνων** - lowkey
- **είναι παρά φύση** - it isn't natural / goes against nature
- **Ντοπάρισμα** - to dope / take steroids
- **Οι κακές γλώσσες** - the bad tongues (malicious gossipers)
- **στοργική αυστηροτητα** - rigorous/paternal strictness
- **Καρφωμένα** - nailed to / stuck to
- **από προσωπική πείρα** - from personal experience
- **τις σκοτεινές πλευρές**- dark sides
- **ξέπλυμα χρήματος** - money laundering
- **θυμοσοφικές κοτσάνες** - philosophical nonsense

Περνάω από το σπίτι, για να πάρω την Αδριανή και να την αφήσω στην Κατερίνα. Μετά, θα συνεχίσουμε με τον Φάνη για το σπίτι του Χάρη Τσολάκη, που μένει στην Πολιτεία. Η ώρα είναι οχτώ, με το θερμόμετρο να δείχνει είκοσι εννιά βαθμούς, αλλά η κίνηση στους δρόμους θυμίζει βράδυ Κυριακής τον Γενάρη, μετά τις γιορτές.

I go by the house, in order to take Adriana and leave her at Katerina's. After, Fanis and I will continue for the house of Harry Tsolakis, who lives in Politeia. The time is 8:00, with the thermometer showing 29°C, but the traffic of the roads are reminiscent of Sunday night in January after the holidays.

«Ο κόσμος μαζεύτηκε στα σπίτια του» σχολιάζει η Αδριανή.

«Πρώτον, γιατί ακρίβυνε η βενζίνη και, δεύτερον, γιατί δεν περισσεύουν λεφτά για εξόδους. Φτάνουν το πολύ για έναν καφέ, κι αυτός είναι απογευματινός».

“The people are gathered in their homes” comments

Adriana.

“First, because gas got expensive and second, because they don’t have enough money to go out. At most, for a cup of coffee, and that is in the afternoon.”

Στα δύσκολα, η Αδριανή δεν το ρίχνει στην απελπισία αλλά στη φιλοσοφία. «Δεν πειράζει, δε βγάζουν νερό τα σπίτια τους, ας μείνουν και λίγο μέσα» σχολιάζει. «Εξάλλου δε χρειάζεται πια να βάζουν βρεγμένα πανιά στο κούτελό τους, όπως η μάνα μου. Τώρα έχουμε όλοι κλιματισμό».

In difficult times, Adriana doesn't resort to despair, but to philosophy. "It doesn't matter, their houses are not leaking water, let them stay inside a little," she comments. "Moreover, it is no longer necessary to put a wet cloth on their forehead, like my mother did. Now, we all have air conditioning."

Φτάνουμε από το Παγκράτι στο σπίτι της Κατερίνας μέσα σε ένα τέταρτο. Ανεβαίνω με την Αδριανή για να δώσω ένα φιλή στην κόρη μου, αλλά εκείνη απουσιάζει.

We arrive from Pangrati at the house of Katerina within a quarter of an hour. I go up with Adriana in order to give a kiss to my daughter, but she is absent.

«Καλά, δε σας το είπε;» απορεί ο Φάνης.

«Τι να μας πει;»

«Βρήκε μαθήματα σε ένα φροντιστήριο για υποψήφιους φοιτητές Νομικής και κάνει δυο δίωρα την εβδομάδα». Κοιτάζει το ρολόι του. «Θα πρέπει να 'ρθει όπου να 'ναι».

“Well, she didn’t tell you?” Fanis wonders.

“What is there to tell us?”

“She found courses in a cram school for prospective law students, and goes to 2, two-hour course a week.” He looks at his watch. “It is likely she should be coming any minute now.

Αφήνουμε την Αδριανή στο σπίτι να περιμένει την Κατερίνα και ξεκινάω με τον Φάνη για την Πολιτεία. Μου λέει να κατεβώ τη Θεμιστοκλέους και να πάρω τη λεωφόρο Δημοκρατίας για να βγω στην Κηφισία, λίγο πιο πάνω από το Φάρο Ψυχικού. Η κίνηση στην Κηφισία είναι πιο πυκνή από τη Μεσογείων, αλλά και πάλι χαμηλών τόνων.

We leave Adriana at the house to wait for Katerina and I start out with Fanis for Politeia. He tells me to go down Themistokleous street and take Democracy boulevard in order to come out on Kisfisia boulevard, just above the Lighthouse of Psihiko. The traffic on Kisfisia boulevard is denser than on Mediterranean Blvd, but still more low-key than normal.

«Πες μου μερικά πράγματα γι' αυτόν τον Τσολάκη, να έχω μια εικόνα» λέω στον Φάνη. «Ξέρω ότι έχει μια αλυσίδα ξενοδοχείων, πέραν τούτου όμως ουδέν».

«Σωστά. Σου λείπει το ιστορικό του, όπως λέμε εμείς οι γιατροί» μου λέει γελώντας. «Το όνομα Τσολάκης δε σου λέει τίποτα;»

**“Tell me some things about Tsolakis, so that I have an image.”
I say to Fanis. “I know that he has a chain of hotels, beyond that nothing.”**

“Correct. His history is missing to you, as we doctors say.” He told me, chuckling. “The name Tsolakis doesn’t mean anything to you?”

«Όχι. Θα 'πρεπε;»

Δεν απαντάει ευθέως. «Ο Τσολάκης έχει πολλά λεφτά. Δεν τα 'κανε όμως από τα ξενοδοχεία αλλά από τον αθλητισμό. Ο αθλητισμός τού έδωσε και την περιουσία και τη ρημαγμένη υγεία».

Ο νους μου πάει κατευθείαν εκεί που θα πήγαινε του κάθε ανίδεου. «Τι έκανε; Κλοτσούσε την μπάλα;» ρωτάω τον Φάνη.

“No. Should it?”

He doesn't answer directly. “Tsolakis has a lot of money. However, he didn't make it from the hotels, but from athletics. His athletics both gave him property and destroyed his health.”

My mind went directly there where the mind of every uninformed person would go. “What happened? Did he play soccer?” I ask Fanis.

«Όχι, ήταν αθλητής στίβου. Έτρεχε οχτακόσια μέτρα. Κέρδιζε τη μια κούρσα μετά την άλλη, και

αφήνε τους Αφροαμερικάνους, τους Μαροκινούς και τους Κενυάτες να βλέπουν την πλάτη του. Μετά από κάθε κούρσα μεγάλωνε ο αριθμός εκείνων που έλεγαν ότι αυτό είναι παρά φύση και ότι ο Τσολάκης ντιπάρεται. Μόνο εμείς καμαρώναμε και σφυρίζαμε αδιάφορα».

“No, he was a track athlete. He ran the 800 meters. He won one race after the other and he was leaving the African Americans, the Moroccans, and the Kenyans in his dust. After every race, the number of those who were saying that it is against nature and that Tsolakis was doping increased. Only we were boasting and whistling indifferently.”

«Και;»

«Τον βλέπεις πώς είναι τώρα; Είναι το αποτέλεσμα του παρά φύση».

«Δηλαδή;»

«Έλικά τον τσάκωσαν το 2000, στους Ολυμπιακούς του Σίδνεϋ. Τον απέκλεισαν απ' όλες τις διοργανώσεις. Εκείνος τότε δήλωσε ότι σταματάει τον αθλητισμό».

“And?”

“You see him as he is now? He is the result of going against nature.”

“That is?”

“They finally caught him in the 2000 Sydney Olympics. They excluded him from all the events. He then declared that he was stopping athletics.”

«Και τα λεφτά πώς τα 'κανε; Τρέχοντας;»

«Ναι, από τις χορηγίες αθλητικών ειδών που διαφήμιζε. Τα ποσά είναι τεράστια. Αλλά υπάρχει και κάτι άλλο, που δε θα το μάθουμε ποτέ».

«Ποιο;»

“And how did he make the money? Running?”

“Yes, from sports sponsorships which he advertised, and the amounts are enormous. But there is also something else which we will never learn.”

“What?”

«Ο Τσολάκης και ο προπονητής του δε μίλησαν ποτέ. Δεν είπαν ποιο εργαστήριο τους προμήθευε τα αναβολικά. Οι κακές γλώσσες λένε ότι το εργαστήριο εξαγόρασε πλουσιοπάροχα τη σιωπή τους. Πάντως, τα αναβολικά θα πρέπει να ήταν βόμβες μεγατόνων, γιατί το συκώτι του είναι σμπάραλια και η καρδιά του είναι θαύμα πώς αντέχει ακόμα. Οι γιατροί στοιχηματίζουν πάνω στα χρόνια που του μένουν».

“Tsolakis and his coach have never spoken out. They did not say which lab supplied them the anabolic steroids. The bad tongues say that the lab bought their silence at great expense. However, the steroids must have been megaton bombs, because his liver is a disaster, and his heart is a miracle that it still goes. The doctors are betting on how many years they will stay going for him.”

Ὡσπου να μου δώσει ο Φάνης το ιστορικό του Τσολάκη, έχω φτάσει στο ύψος της Δηλιγιάννη.

Την παίρνω δεξιά ως τη Γούναρη και από εκεί πέφτω στην Ευρυάλης. Το σπίτι είναι ένα διώροφο με μεγάλο κήπο και μπροστινή βεράντα. Ο Χάρης Τσολάκης κάθεται στη βεράντα, στην αναπηρική του καρέκλα, και περιμένει να ανεβούμε τα μαρμάρινα σκαλοπάτια, για να μας υποδεχτεί.

By the time Fanis gives me the history of Tsolakis, I have reached the height of Diliyianni. I take it right to Gounari and from there, I fall upon Euralis. The house is two floors with a big garden and a front-facing veranda. Harry Tsolakis is sitting on the veranda in his wheelchair and waits for us to climb the marble stairs, to welcome us.

«Καλώς ήρθατε» μας λέει. Πρώτα μας σφίγγει το χέρι και μετά μας δείχνει τις δυο από τις τέσσερις μπαμπού πολυθρόνες, που είναι πιο κοντά στην καρέκλα του.

«Μου είπες ότι ένα ποτήρι ουίσκι επιτρέπεται» λέει στον Φάνη και δείχνει το ποτήρι στο τραπέζι.

«Ναι, αλλά μόνο ένα. Μην το παρακάνεις» του απαντάει σχεδόν με στοργική αυστηρότητα ο Φάνης.

“Welcome” he says to us. First, he shakes our hands and next shows us two of the four bamboo armchairs, that are closest to his chair.

“You told me that one glass of whiskey is allowed” he tells Fanis and shows the glass on the table.

“Yes, but only one. Don’t overdo it.” Fanis responds almost with affectionate strictness.

Ο Τσολλάκης γυρίζει σ' εμένα. «Παλιά, όταν έτρεχα, δεν έβαζα αλκοόλ στο στόμα μου. Τώρα μου χρειάζεται ένα ποτήρι, αλλά μόνο το βράδυ. Τη μέρα έρχονται πότε η αδελφή μου, πότε κάποια στελέχη της εταιρείας, για θέματα της επιχείρησης. Τα βράδια είμαι συνήθως μόνος και οι ώρες μου φαίνονται ατέλειωτες».

Tsolakis turns to me. "In the old days, when I ran, I did not put alcohol in my mouth. Now, I need a glass, but only at night. During the day, my sister comes, sometimes some company executives for business matters. In the evenings, I am usually alone, and my hours seem endless."

Μας ρωτάει τι θα πάρουμε. Ο Φάνης ζητάει έναν καφέ, εγώ αρκούμαι σε ένα ποτήρι νερό. Ο Τσολάκης πατάει ένα κουμπί στην αναπηρική καρέκλα του. Με έκπληξή μου διαπιστώνω ότι τα δυο μπράτσα της καρέκλας έχουν τόσα κουμπιά, που θυμίζουν πιλοτήρια.

He asks us what we will have. Fanis asks for a coffee, I am content with a glass of water. Tsolakis pushes a button on his wheelchair. Surprisingly, I find that the 2 arm rests of the chair have so many buttons as to recall the cockpit of an airplane.

Εμφανίζεται ένας μυώδης μαύρος, που τον είχα δει να στέκεται μπάστακας πίσω από τον Τσολάκη στο γαμήλιο δείπνο. Έχει το βλέμμα του καρφωμένο στο αφεντικό του. Σ' εμάς δε δίνει καμιά σημασία. Παίρνει την παραγγελία στα αγγλικά και αποσύρεται. Ο Τσολάκης γυρίζει σ' εμένα.

A muscular black man appears, who I had seen standing statuesque behind Tsolakis at the wedding reception. He has his gaze pinned on his boss. He does not pay any attention to us. He takes the order in English and retires. Tsolakis turns to me.

«(Ο Φάνης μού είπε ότι έχετε αναλάβει τη δολοφονία του Νικήτα Ζησιμόπουλου, κύριε αστυνόμε. Ξέρω ορισμένα πράγματα για τον Ζησιμόπουλο που ίσως σας φανούν χρήσιμα. Θα έχετε μάθει ασφαλώς ότι ο Ζησιμόπουλος ήταν ένας πολύ ικανός τραπεζικός».

«Πολύ ικανός και πολύ δύστροπος. Αυτά τα έχω μάθει».

“Fanis told me that you have taken on the murder of Nikita Zisimopoulos, Officer. I know certain things about Zisimopolous which might be of interest to you. You will have learned certainly that Zisimopoulos was a very competent banker.”

“Very competent and very cranky. I have learned that.”

() Τσολάκης χαμογελάει. «Το δύστροπος είναι σχετικό. Με τους μεγάλους καταθέτες της τράπεζας έπταζε μέλι. Το ξέρω από προσωπική πείρα. Αλλά το ζήτημα δεν είναι εκεί».

Σωπαίνω και περιμένω να μου πει πού είναι το ζήτημα. Διαισθάνομαι ότι επιτέλους θα μάθω κάτι για τον Ζησιμόπουλο, που δεν έχει να κάνει μόνο με το χαρακτήρα του.

Tsolakis smiles. “The crankiness is relative. With large depositors of the bank, he was dripping honey. I know it from personal experience. But the point is not there.”

I fall quiet and wait for him to tell me where the point is. I feel that I finally will learn something about Zisimopolos, which doesn't have only to do with his character.

«Το βιογραφικό του Ζησιμόπουλου είναι γεμάτο επιτυχίες, κύριε αστυνόμε. Μόνο που οι επιτυχίες έχουν και τις σκοτεινές πλευρές τους». Κάνει μικρή παύση και προσθέτει με ένα βλέμμα στον Φάνη. «Όπως οι υπουργοί έχουν τα μυστικά τους κονδύλια, έτσι και οι τραπεζίτες έχουν τις μυστικές εταιρείες τους. Στην πρώτη περίπτωση κανείς δεν ξέρει πού πηγαίνουν τα λεφτά, στη δεύτερη δεν ξέρει από πού προέρχονται».

“The biography of Zisimopolos is full of successes, Officer. Only that the successes each have their own dark-sides.” He makes a brief pause and adds with a look to Fanis. “As ministers have their secret funds, bankers have their secret companies. In the first case, it is unknown where the money goes, in the second case, it is unknown from where it came.”

«Και από πού προέρχονταν τα χρήματα για την ανάπτυξη της Κεντρικής Τράπεζας;» ρωτάω τον Τσολάκη, ενώ αρχίζει να με κυριεύει πανικός, μήπως μου πει κάτι και δεν το πιάσω σωστά, γιατί τα οικονομικά που ξέρω φτάνουν ίσα για να διαχειρίζομαι το μισθό μου.

“And from where did the money come for the development of the central bank?” I asked Tsolakis, while panic begins to overtake me, lest he tells me something and I don’t understand it correctly, because the economics which I know are sufficient, enough only for me to manage my salary.

«Ο Ζησιμόπουλος ίδρυσε μια μικρή τράπεζα επενδύσεων, την Coordination and Investment Bank. Έδρα της είναι-»

«Μια офσόρ εταιρεία» τον διακόπτω, με τη βεβαιότητα ότι ακόμα και οι μπάτσοι πέφτουν μέσα με τις офσόρ εταιρίες.

“Zisimopolos founded a small bank of investment, The Coordination and Investment Bank. Its headquarters is...”

“An offshore company” I interrupt him, with the certainty that even the cops know something of the offshore companies.

«Όχι, η έδρα της είναι στο Βαντούζ, στο Λίχτεν-στάιν. Στην Ελλάδα δε φαίνεται πουθενά, δεν έχει ούτε υποκατάστημα. Όλες οι μεγάλες επενδύσεις της Κεντρικής Τράπεζας στο εξωτερικό ξεκινούσαν από αυτήν την εταιρεία επενδύσεων». Παίρνει ένα διδακτικό ύφος και με αρχίζει στο φροντιστήριο. «Και εδώ μπαίνουν στο παιχνίδι οι офσόρ εταιρείες, κύριε αστυνόμε. Ένα μεγάλο μέρος του επενδυτικού κεφαλαίου προέρχεται από офσόρ εταιρείες της Κύπρου. Και ένα άλλο από τα νησιά Καϊμάν».

“No, its headquarters is in Vaduz, Liechtenstein. In Greece, it doesn't appear anywhere, it doesn't even have a branch. All the big investments of the Central Bank abroad started with this investment company.” He assumes a teaching style and starts me in cram school. “And now the offshore companies are in the game, Officer. A large part of investment capital comes from offshore companies in Cyprus. And the others from the Cayman Islands.”

Αρχίζω να καταλαβαίνω. «Ξέπλυμα χρήματος».
Κουνάει το κεφάλι του. «Ακριβώς. Οι офσόρ ε-
ταιρείες της Κύπρου διαχειρίζονται κυρίως ρωσικά
κεφάλαια. Αυτές των νησιών Καϊμάν, ό,τι βάλει ο
νους σας. Σας τα λέω αυτά γιατί, όπου μπαίνει ξέ-
πλυμα, πίσω του κρύβεται το οργανωμένο έγκλημα.
Συνεπώς, δεν αποκλείεται να κρύβεται αυτό πίσω
από τη δολοφονία του Ζησιμόπουλου. Όπως θα ξέ-
ρετε, το οργανωμένο έγκλημα έχει εξελιχθεί από το
1989 σε επενδυτικό κεφάλαιο».

I begin to understand. “Money laundering.”

He nods his head. “Exactly. Cypriot offshore companies manage primarily Russian capital. Those of the Cayman Islands, whatever you can imagine. I am telling you this because when money laundering comes into the picture, organized crime is hidden behind it.

Consequently, it is not ruled out that that is hidden behind the Zisimopoulos murder. As you know, organized crime has evolved into the investment capital world since 1989.

Πίνω το νερό που μου έφερε ο μαύρος, για να καταπιώ την πληροφορία. Ο Σταθάκος ψάχνει την τρομοκρατία, ενώ τα στοιχεία που μου έδωσε ο Τσολάκης δείχνουν προς τη μαφία.

«Πού τα μάθατε όλα αυτά;» ρωτάω τον Τσολάκη, πιο πολύ για να ικανοποιήσω την περιέργειά μου.

I drink the water which the black man brought to me, so that I can take in the information. Stathakos is looking for terrorism while the data that Tzolakis gives me point to the mafia.

“Where did you learn all of this?” I ask Tzolakis, more to satisfy my curiosity.

«Όταν έκανα αθλητισμό, σπούδαζα ταυτόχρονα οικονομικά. Μετά, οι αθλητικές υποχρεώσεις μου ήταν τόσο πολλές, που τα παράτησα. Τώρα που είμαι καθηλωμένος στην αναπηρική καρέκλα, τα ξανάπιασα. Τελειοποίησα και τις γνώσεις μου στους υπολογιστές. Και όταν ξέρεις πού να ψάξεις στο Διαδίκτυο, μαθαίνεις πολλά, κύριε αστυνόμε».

«Και τι σας έκανε να ψάξετε;»

“When I was an athlete, I simultaneously studied economics. After, my athletic obligations were so many that I gave it up. Now, while I’m confined to this wheelchair, I took it up again. I also perfected my knowledge about computers. And when you know where to look on the internet, you learn so many things, Officer.”

“And what made you look?”

Ο Τσολάκης χαμογελάει. «Μια τόσο αλματώδης ανάπτυξη μέσα σε τόσο σύντομο διάστημα δεν είναι φυσιολογική, ούτε για άτομα ούτε για επιχειρήσεις ούτε για τράπεζες. Όταν συμβαίνει, κάτι ύποπτο κρύβεται πάντα από πίσω».

«Σας ευχαριστώ για την προθυμία σας να με βοηθήσετε» του λέω όταν σηκωνόμαστε. «Μου δώσατε πληροφορίες εκεί που δεν τις περίμενα».

Tsolakis smiles. “Such a dramatic profit in such a short time is not natural, neither for individuals, nor for businesses, nor banks. When it happens, something suspicious is always hiding behind.”

“I thank you for your willingness to help me” I tell him when we get up.

“You gave me information there where I didn’t expect it.”

«Χαίρομαι που δεν πήγε χαμένος ο χρόνος σας»
είναι η ευγενική απάντηση.

«Δεν ήταν μόνο καλός αθλητής, έχει και μυαλό»
λέω στον Φάνη, ενώ βάζω μπρος το Σέατ.

«Και ο καλός αθλητής χρειάζεται μυαλό» μου απαντάει ο Φάνης. «Το να κερδίσεις στις κούρσες δεν είναι μόνο θέμα ικανοτήτων. Είναι και θέμα στρατηγικής. Κυρίως στους δρόμους μεσαίων αποστάσεων, που είναι τα οχτακόσια μέτρα».

“I’m glad that your time didn’t go wasted” is his polite response.

“He wasn’t only an athlete, he also has a brain” I say to Fanis, while I start the Seat.

“Even a good athlete needs a brain.” Fanis responds to me. “For you to win the races is not only a matter of competence, but it is also a matter of strategy. Especially in the middle distances, which the 800 meters is.”

Σκέφτομαι πως ο Λαζαρίδης του Οικονομικού Εγκλήματος θα μπορεί να με βοηθήσει με τις εταιρείες επενδύσεων και τις офσόρ εταιρίες.

«Περίμενες πολύ την Κατερίνα;» ρωτάω την Αδριανή, όταν μπαίνουμε στο αυτοκίνητο για την επιστροφή.

«Μπα, ήρθε σε ένα τεταρτάκι». Κάνει μια παύση και προσθέτει. «Τυχερά τα παιδιά στο φροντιστήριο».

I think how Lazaridis from the Economic Crimes department will be able to help me with the investment companies and offshore companies.

“Did you wait a long time for Katerina?” I ask Adriana, when we get into the car for the return trip.

“Bah, she came in less than a quarter of an hour”. She makes a small pause and adds. “The kids at the cram school are lucky.”

«Πάλι καλά που έχεις εμπιστοσύνη στις ικανότητες της κόρης μας» την πειράζω.

«Δε συμβαίνει κάθε μέρα να σου κάνει μάθημα στο φροντιστήριο καθηγητής με διδακτορικό».

«Ουδέν κακόν αμιγές καλού» σχολιάζω, για να μη νομίζει ότι έχει το μονοπώλιο στις θυμοσοφικές κοτσάνες.

“Its a good thing that you have trust in the competencies of our daughter” I tease her.

“It doesn’t happen every day that a professor with a doctorate gives you a class in a cram school.”

“Nothing bad happens without the good” I comment, so that she doesn’t think that she has a monopoly on philosophical nonsense.